

Me ihmiset podimme suuria kysymyksiä itsestämme ja olemassaolostamme. Mistä me tulemme, miksi olemme täällä ja lopulta minne olemme menossa? Kaikki ihmiset uskovat johonkin, mutta onko meillä olemassa hyviä syitä uskoa Jumalaan?

Maailmankaikkeus ei ole syntynyt itsestään. Nykytietämyksen mukaan se ei myöskään ole ollut aina olemassa ja sen myötä olisi ikuinen. Jo Einsteinin ajatus laajenevasta maailmankaikkeudesta kertoo siitä, että maailmankaikkeudella on alku.

Me lähestymme Jumalaa, joka sanoo olevansa "Minä olen". Jumala on kaiken olemassaolevan syy, itse elämä. Jumala luo tilan, ajan ja materian tyhjästä. Jumalaa itseään ei kukaan ole luonut. Hän on aina ollut olemassa.

Maailma ei kuitenkaan ole ainoastaan olemassa, vaan se on olemassa tarkoin suunnitellulla tavalla. Kaikella on olemassa tarkka järjestys ja tarkoituksenmukaisuus. Kaiken lähtökohta on persoonallisessa Jumalassa, joka on luonut ihmisen persoonana olemaan yhteydessä itsensä kanssa. Ilman Jumalaa elämästä puuttuu mieli ja tarkoitus.

Jumala on kaiken hyvän lähde. Jumalan luomina meillä on suhde ja yhteys kaikkeen siihen. Meillä on suhde ja yhteys Jumalaan. Siitä suhteesta puhumme "uskona". Kaiken hyvän vastaanottajina me ihmiset olemme samalla joka hetki vastuussa Jumalalle.

Hyvää tahtova Jumala odottaa myös meiltä tahtonsa mukaisia valintoja. Ehdoton moraalinen, ymmärrys oikeasta ja väärästä on olemassa ainoastaan, jos Jumala on olemassa. Jumalausko on yhtäpitävä ihmisen ja elämän todellisuuden kanssa.

Toivomme ei ole edistyksessä ja kehityksessä, sillä luomakunnan suuri ongelma on juuri päinvastainen. Maailmanlaajuinen ongelma koskee sitä pahaa ja tuhoisaa, mikä kaiken aikaa tapahtuu maailmalle, luonnolle ja ihmiselle.

Oman ongelmansa muodostaa ihmisen synty ja kuolema sekä maailman pahuus. Jumala on siihen ongelmaan jo tuonut vastauksensa, Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Mikäli hän on sitä, mitä Raamattu meille julistaa ja todistaa, kysymys ei ole vähäisestä toivosta.

Ensimmäisille kristityille ja sen jälkeen koko kristikunnalle kysymys Jeesuksen ylösnousemuksesta on ollut ratkaiseva. Samalla ylösnousemus asettaa kyseenalaiseksi sen maailmankuvan, jonka mukaan ihmeet ja kuolleista ylösnouseminen on suljettu pois.

Raamatulliseen maailmankuvaan sisältyy yliluonnollinen todellisuus, josta koko nyt nähtävä todellisuus on peräisin. Luonnonlakien luojana Jumala voi halutessaan toimia myös niiden vastaisesti. Jeesuksen ylösnousemus oli ensimmäinen. Kuolleet voivat herätä kuolleista vain jos on olemassa kuolleet herättävä Jumala.

Jeesus kuoli puolestamme, ettei syntimme ja pahuutemme olisi pelastumisemme este. Jeesuksen sovitustyössä ja aikaansa edellä olevassa ylösnousemuksessa Jumala on aloittanut uuden luomistyön. Mielenkiintoista on, että uuden luominen alkaa ihmisestä päinvastoin kuin maailman luominen, jonka mukaan ihminen Jumalan kuvana luotiin viimeisenä.

Jeesuksen seuraajina kerran tulemme sinne, missä Jeesus on jo nyt. Sitä katselemme vielä "uskon silmin".